

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5C/174/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613205616
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5613205616.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: I. V., J.. XX. XX. XXXX, G. I. X. S., V. XXX/X, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 487,75 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa **z a m i e t a**.

Žalovanej sa **n e p r i z n á v a** náhrada trov konania.

odôvodnenie:

Odôvodnenie

Žalobou, doručenou súdu dňa 27. 05. 2013, sa žalobca prostredníctvom právneho zástupcu voči žalovanej splnenia povinnosti zaplatiť sumu 487,75 eur, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 376,78 eur od 09. 11. 2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 27. 09. 2012 medzi postupcom N. N., a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Postupca a žalovaná uzavreli dňa 14. 02. 2006 zmluvu č. XXXXXXXXX, na základe ktorej boli žalovanej poskytnuté peňažné prostriedky. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju zmluvnú povinnosť, z tohto dôvodu postupca odstúpil od zmluvy a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 487,75 eur a pozostávala z istiny 376,78 eur, riadneho úroku 0,80 eur, úroku z omeškania 36,23 eur a ostatného príslušenstva 73,94 eur. Žalovaná uznala vyššie uvedený záväzok v dohode o uznaní záväzku. Žalobca si uplatňuje zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 09. 11. 2012, dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

Písomným podaním, doručeným súdu dňa 30. 07. 2013, žalobca prostredníctvom právneho zástupcu doplnil žalobu, v ktorom uviedol, že dňa 14. 02. 2006 pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovanou zmluvu o bežnom účte, predmetom ktorej bolo zriadenie účtu bankou pre majiteľa účtu a poskytnutie povoleného prečerpania k účtu. V priebehu zmluvného vzťahu a po splnení podmienok pôvodný veriteľ poskytol žalovanej úverový rámec vo výške 331,94 eur (10.000,- Sk). Z predloženej platobnej histórie je zrejmé,

že nesplatená istina vo výške 376,78 eur predstavuje bezhotovostné čerpanie úveru. Zmluvné strany si dohodli úrokovú sadzbu vo výške 13,30 % p.a.

V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 24. 09. 2013, žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že dňa 14. 02. 2006 pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovanou zmluvu o bežnom účte, predmetom ktorej bolo zriadenie účtu bankou pre majiteľa účtu a poskytnutie povoleného prečerpania k účtu. V priebehu zmluvného vzťahu pôvodný veriteľ poskytol žalovanej úverový rámec vo výške 331,94 eur (10.000,- Sk). V zmysle oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania je výška úročenia úveru 16,10 %. Žalovaná suma vo výške 487,75 eur predstavuje rozdiel debetných a kreditných operácií na účte žalovanej.

Elektronickým podaním, doručeným súdu dňa 14. 06. 2013 vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS prostredníctvom právneho zástupcu oznámil vstup do konania na pomoc a podporu žalovanej.

Elektronickým podaním, doručeným súdu dňa 23. 09. 2013 vedľajší účastník na strane žalovanej prostredníctvom právneho zástupcu oznámil, že vystupuje z predmetného konania.

Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 26. 9. 2013 č. k. 5C/174/2013-156 súd žalobu zamietol a žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie. Uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 21. 8. 2014 č. k. 10Co/24/2014-180 bol rozsudok okresného súdu zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu bolo zistené, že podľa jeho názoru žalovaná uznala pred súdom nárok uplatnený žalobou, čo do dôvodu a výšky, jej uznávací prejav aj podľa obsahu spĺňa procesnú podmienku postupu pre rozhodovanie podľa § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a uzavretie prípadu rozsudkom na základe uznania dlhu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, listinami, a to zmluvou o vydaní a používaní platobnej karty, zmluvou o bežnom účte, dodatkom k zmluve o bežnom účte, všeobecnými obchodnými podmienkami, zmluvou o postúpení pohľadávok, prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, dohodou o uznaní záväzku, dotazníkom, pokusom o zmier, oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania a zistil nasledovný skutkový stav:

Zástupca právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní dňa 26. 9. 2013 predniesol, že zotrvávajú na písomnej žalobe. Zobral na vedomie poučenie súdu na doplnenie žaloby. K doplneniu žaloby nemá čo uviesť. Zástupkyňa právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní dňa 12. 1. 2015 uviedla, že predmetom záväzkového vzťahu bolo poskytnutie povoleného prečerpania. Nevedela uviesť, kedy bola naposledy uskutočnená debetná alebo kreditná operácia. Táto skutočnosť podľa nej vyplýva z doručeného výpisu z platobnej histórie. K uzatvoreniu dohody o uznaní dlhu zrejme nedošlo pri osobnej návšteve, pretože dohoda bola zasielaná poštou.

Žalovaná vo svojej výpovedi dňa 26. 9. 2013 uviedla, že to chce zaplatiť. Požiadala o splátky, ak je to možné. Zmluvu, z ktorej si žalobca uplatňuje svoj nárok uzavrela, na zmluve je uvedený jej podpis. Žiadosť o povolenie splátok odôvodnila tým, že je toho času na materskej a nemá dostatok peňažných prostriedkov na zaplatenie dlhu naraz. Na pojednávaní dňa 12. 1. 2015 uviedla, že na listine nachádzajúcej sa na č. I. 26-27 spisu je uvedený jej podpis. Nevedela uviesť nič bližšie k okolnostiam uzatvorenia tejto dohody. Nepamätá si, či ju niekto kontaktoval za účelom podpísania listiny. Rovnako si nepamätala na to, či ona sama kontaktovala žalobcu za účelom uzatvorenia splátkového kalendára na úhradu dlhu. Má stredoškolské vzdelanie s maturitou. Nerozumie tomu, čo znamená premlčanie dlhu, uznanie dlhu. Chce to zaplatiť. Nespomenula si, či poštou zasielala žalobcovi nejakú vyplnenú listinu.

Dňa 14. 02. 2006 uzavreli N. N., a.s. a žalovaná zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty, na základe ktorej bola žalovanej vydatá platobná karta typ VISA Electrom k účtu č. XXXXXXXXXX/XXXX.

Dňa 14. 02. 2006 uzavreli N. N., a.s. a žalovaná zmluvu o bežnom účte, ktorej predmetom bolo zriadenie účtu bankou pre majiteľa účtu a poskytnutie povoleného prečerpania k účtu po splnení podmienok

uvedených v obchodných podmienkach banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám, nepodnikateľom.

Dňa 16. 05. 2007 uzavreli N. N., a.s. a žalovaná dodatok k zmluve o bežnom účte, predmetom ktorej bolo zriadenie účtu bankou pre majiteľa účtu a poskytnutie povoleného prečerpania k účtu po splnení podmienok uvedených v obchodných podmienkach banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám, nepodnikateľom s účinnosťou od 01. 02. 2006.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok, uzavretej dňa 27. 09. 2012 bolo zistené, že zmluva bola uzatvorená medzi N. N., a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, na základe ktorej postupca postúpil na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok výška pohľadávky voči žalovanej predstavovala 487,75 eur.

Pokusom o zmier zo dňa 23. 04. 2013 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 30. 04. 2013.

Z listiny zo dňa 16. 05. 2007 bolo zistené, že N. N., a.s. oznámila žalovanej splnenie podmienok pre poskytnutie povoleného prečerpania a od 16. 05. 2007 jej ponúkla možnosť prečerpať sporozírový účet XXXXXXXXXXX/XXXX do výšky 10.000,- Sk.

Podľa bodu 7.3.1. všeobecných obchodných podmienok (VOP) pohľadávka z kontokorentného úveru, ktorá sa skladá z istiny, jej súčasti a príslušenstva, bude v čase do konečnej splatnosti kontokorentného úveru splácaná formou započítania pohľadávky z úveru banky voči klientovej pohľadávke z účtu, a to v momente vzniku pohľadávky z účtu a v rozsahu, v ktorom sa pohľadávky kryjú alebo spôsobom dohodnutým medzi bankou a klientom. Právo klienta na čerpanie kontokorentného úveru do výšky úverového rámca trvá až do termínu konečnej splatnosti úveru. Ak ku dňu splatnosti úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov a iných nákladov spojených s kontokorentným úverom nebude na účte dostatok prostriedkov na ich úhradu a dohodnutý úverový rámec bude vyčerpaný v celej dohodnutej výške, klient a banka sa dohodli na tom, že banka je oprávnená uspokojiť splatné úroky, úroky z omeškania, poplatky a iné náklady spojené s kontokorentným úverom vo forme zaťaženia účtu, i keď neexistuje klientova pohľadávka z jeho účtu a úverový rámec je vyčerpaný v celej dohodnutej výške. Na základe tejto skutočnosti bude rozsah čerpaného kontokorentného úveru vyšší ako je výška dohodnutého úverového rámca (nepovolené prečerpanie) a klient je povinný okamžite vyrovnať toto nepovolené prečerpanie minimálne na výšku dohodnutého úverového rámca a zaplatiť úroky z prečerpania dohodnuté v základných podmienkach zmluvy o úvere.

Podľa výpisu z účtu bol dňa 20. 01. 2009 uskutočnený výber v sume 50,- eur (položka 176 výpisu z účtu) a po jeho zaúčtovaní činil debetný zostatok - 332,01 eur.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 OSP súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, ktorý bol na súdne pojednávanie riadne a včas predvolaný. Žalobca bol na pojednávaní zastúpený právnym zástupcom. S prihliadnutím na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy, súd vo veci rozhodol, keďže preukázaný skutkový stav umožňoval vyhlásiť rozhodnutie vo veci, pričom nebol zistený vážny dôvod odročenia súdneho pojednávania.

Podľa § 52 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31. 12. 2007):

Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka:

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka:

Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka:

Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 23a ods. 1 a 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (v znení účinnom do 30. 06. 2007):

Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, 13d) sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka:

Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka:

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 503 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka

Závazok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (v znení účinnom od 01. 05. 2014):

Orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie

predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými ustanoveniami zákona, súd žalobu zamietol. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili dňa 14. 2. 2006 zmluvu o bežnom účte, predmetom ktorej bolo zriadenie účtu pre žalovanú. Tiež nebolo sporné medzi účastníkmi, že po splnení podmienok právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej povolené prečerpanie k účtu vo výške 331,94 eur (10 000,- Sk). Z výpovede žalovanej vyplýva, že táto nerozporovala výšku dlhu a nenamietala tiež právny dôvod vzniku záväzku.

Súd mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva, ktorú je potrebné podriadiť pod režim ustanovení zákona č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa platného v čase uzavretia úverovej zmluvy (§ 23a ods. 1, 2), v zmysle ktorého sú spotrebiteľskými zmluvami zmluvy uzavreté podľa občianskeho zákonníka, obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvní. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

V dôsledku zmeny právnej úpravy (novelizácie zákona č. 250/2007 Z. z.) účinnej od 01. 05. 2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane súdu) je povinný prihliadnuť na premlčanie aj vtedy, ak sa spotrebiteľ, t. j. v prejednávanej veci žalovaná, premlčania nedovoľá. Nebolo sporné medzi účastníkmi konania, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej bankový produkt, a to povolené prečerpanie k účtu. Z hľadiska vyhodnotenia, či uplatnený nárok zo spotrebiteľskej zmluvy je premlčaný, bolo potrebné prioritne ustáliť dátum začiatku plynutia premlčacej doby ohľadom uplatneného nároku. Z povahy a charakteru uvedeného bankového produktu vyplýva, že slúži na krátkodobé preklopenie nesúlady medzi príjmami a výdavkami. Banka poskytne majiteľovi k bežnému účtu povolenie tzv. debetného limitu, t. j. čerpanie do „mínusu“. Podľa názoru súdu pri existencii okolností v konkrétnej veci však pre určenie počiatku plynutia premlčacej doby nie je rozhodujúci zánik zmluvného vzťahu, napr. výpoveďou zmluvy, prípadne dátum zrušenia účtu. Opačný výklad by v konečnom dôsledku znamenal, že žalobca mohol udržiavať v platnosti zmluvný vzťah, hoci žalovaná dlhodobo nevyužívala poskytnutý bankový produkt (povolené prečerpanie), čo je nepochybne aj v rozpore s dobrými mravmi. Žalujúca strana netvrdila v konaní, že žalovaní mali možnosť ukončiť predmetný záväzkový vzťah. Podľa výpisu z účtu žalovaná naposledy čerpala úver 20. 1. 2009, pričom k jeho zrušeniu došlo až 22. 7. 2011. Hoci podľa VOP žalovaná môže čerpať kontokorentný úver až do termínu konečnej splatnosti, žalobca si však nesplnil povinnosť tvrdenia a neoznačil ani nepredložil žiadne dôkazy, z ktorých možno zistiť dátum konečnej splatnosti úveru. Z výpisu z účtu je teda zrejmé, že v období od januára 2009 do zrušenia účtu (júl 2011) nedošlo k čerpaniu úveru ani k jeho splácaniu, v dôsledku čoho možno konštatovať, že v tomto období sa účel vyššie uvedeného bankového produktu nenapíňal. Nič nebránilo veriteľovi, aby zastavil čerpanie úveru za uvedeného stavu. Takáto nečinnosť veriteľa v konečnom dôsledku oddialila nastanie splatnosti záväzku titulom povoleného prečerpania. Veriteľ nemá prekážky (žalobcovi), aby si pohľadávku titulom kontokorentného úveru uplatnil včas. Je na žalobcovi, aby sledoval v primeranej dobe, či poskytnutý bankový produkt naďalej napíňa svoj účel (tak ako bolo vyššie vymedzený) a v prípade, ak tento účel nenapíňa a súčasne existuje debetný zostatok, aby za tohto skutkového stavu v primeranej dobe po nesplnení povinnosti žalovaných uhrádzať potrebné množstvo peňažných prostriedkov na úhradu záväzkov a vyrovnaní debetného zostatku, ukončil zmluvný vzťah. Za primeranú dobu však nemožno považovať obdobie viac ako dvoch rokov, ako je to v prejednávanej veci, kedy zmluvný vzťah formálne trval, hoci dlhodobo nenapíňal svoj účel. Uvedený postup je nepochybne v rozpore s dobrými mravmi. Navyše treba zdôrazniť, že od januára 2009 až do zrušenia účtu došlo bez prerušenia k prekročeniu výšky povoleného prečerpania.

Pre určenie dátumu splatnosti pohľadávky a s tým súvisiaceho začiatku plynutia premlčacej doby je rozhodujúce, dokedy žalovaná čerpala peňažné prostriedky na základe kontokorentu, resp. dokedy bezhotovostnými alebo hotovostnými vkladmi na účet úver splácala. Uvedený názor korešponduje zneniu VOP, v zmysle ktorého je pohľadávka z kontokorentného úveru splácaná (v čase do konečnej splatnosti úveru) formou započítania pohľadávky z úveru banky voči klientovej pohľadávke z účtu, a to v momente vzniku pohľadávky z účtu a v rozsahu, v ktorom sa pohľadávky kryjú. Z výpisu z účtu vyplynulo, že žalovaná čerpala peňažné prostriedky výberom kartou v sume 50,- eur dňa 20. 01. 2009. Od uvedeného dátumu nebol úver zo strany žalovanej čerpaný a rovnako z jej strany nedošlo k žiadnej

úhrade. Súd tiež zdôrazňuje, že povolené prečerpanie (kontokorentný úver) slúži na krátkodobé čerpanie peňažných prostriedkov a preto „predlžovanie“ zmluvy za stavu, keď žalovaná dlhodobo nečerpala úver nezodpovedá jeho charakteru a účelu. Suma debetného zostatku sa od uvedenej doby (20. 01. 2009) zvyšovala len o poplatky za vedenie účtu, poplatky za vyhotovenie a doručenie výpisu a pripísaný debetný úrok. Od uvedeného dátumu (20. 01. 2009) vznikla žalovanej povinnosť bez zbytočného odkladu poukázať na predmetný účet peňažné plnenie na úhradu vzniknutých záväzkov súvisiacich s čerpaním úveru. Pokiaľ žalobca poukazyval na skutočnosť, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo v roku 2013, na základe čoho je potrebné odvíjať začiatok plynutia premlčacej doby, s týmto názorom žalobcu nemožno súhlasiť, keďže z výpisu z účtu, ktorý predložil samotný žalobca, vyplýva, že účet, na ktorý sa vzťahovalo povolené prečerpanie, bol zrušený v júli 2011. Je potom v rozpore s pravidlami logiky, aby veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v čase, kedy už účet neexistoval, a preto logicky ani nemohlo dochádzať k čerpaniu úveru zo strany žalovanej. Hoci VOP neurčujú presný dátum lehoty, dokedy si má dlžník uvedenú povinnosť splniť, mal by tak urobiť priebežne, v krátkom čase, ktorý sa má počítať na týždne, príp. na obdobie mesiaca. Pri určení dátumu splatnosti uplatnenej pohľadávky je nevyhnutné brať zreteľ aj na účel, ktorý sa poskytnutím tohto úveru sleduje, tak ako je vyššie uvedené. Žalovaná mala povinnosť v tom ktorom mesiaci, v ktorom vznikol debetný zostatok zaplatiť nielen úroky z čerpanej sumy, ale poukázať potrebné množstvo peňažných prostriedkov na úhradu všetkých záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy. Je potrebné zdôrazniť, že po 20. 01. 2009 na účte žalovanej sa neuskutočňovali žiadne transakcie naplňajúce účel povoleného prečerpania, na základe ktorých by bolo možné usúdiť, že žalovaná čerpala peňažné prostriedky v mínuse, resp. úver splácala. Za takýto úkon v žiadnom prípade nemožno považovať len účtovanie vyššie uvedených poplatkov a pripisovanie debetných úrokov bez toho, aby sa naplnil primárny účel povoleného prečerpania, t. j. skutočné čerpanie peňažných prostriedkov majiteľom účtu v tzv. debete (mínuse). Vzhľadom na skutočnosť, že uplatnený nárok je plnením zo spotrebiteľskej zmluvy, premlčuje sa nárok na peňažné plnenie (z uvedeného zmluvného vzťahu) v 3 - ročnej premlčacej dobe v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka. Preto súd pri skúmaní otázky premlčania aplikoval občianskoprávnu úpravu ohľadom dĺžky premlčacej doby, ktorá je priaznivejšia pre žalovaných ako spotrebiteľov. Nič na tom nemení skutočnosť, že samotný zmluvný vzťah založený medzi žalobcom a žalovanými je tzv. absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom, ktorý sa riadi režimom Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu zmluvných strán. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným zmluvným typom, ale ide o osobitný druh zmluvy, ktorý môže byť prítomný tak v občianskoprávných ako aj v obchodnoprávných vzťahoch. Nemožno opomenúť ani ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Preto ani uzavretie absolútneho obchodno-záväzkového vzťahu, ktorý je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou, sa nemôže odchyliť od občianskoprávnej úpravy v otázke premlčania, ktorá je na prospech spotrebiteľa ako žalovaných na rozdiel od právnej úpravy premlčania v Obchodnom zákonníku. Spotrebiteľ si nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie, preto je v legitímnom očakávaní použitia pre neho priaznivejšej právnej úpravy. Aplikáciu občianskoprávnej úpravy v otázke premlčania v spotrebiteľských zmluvách potvrdila rozhodovacia prax súdov (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. 01. 2011, sp. zn. 5 MCdo/20/2009, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23. 11. 2011, sp. zn. 17 Co/167/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11. 06. 2013, sp. zn. 6Co/218/2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2012 a 6Co/81/2012, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 19. 06. 2013, sp. zn. I. ÚS 402/2013). V súvislosti s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. 03. 2013, sp. zn. 6 MCdo/4/2012 súd uvádza, Najvyšší súd SR v posudzovanej kauze nevyslovil právny názor, že na premlčanie nárokov vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv sa nepoužije úprava priaznivejšia pre spotrebiteľa napr. občianskoprávna v zmysle ust. § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Premlčacia doba uplatneného nároku žalobcu vzniknutého titulom povoleného prečerpania začala plynúť dňa 21. 01. 2009 (odo dňa nasledujúceho po poslednom čerpaní úveru), preto premlčacia doba uplynula dňa 21. 01. 2012. Žaloba bola doručená súdu dňa 27. 05. 2013, t. j. po uplynutí 3 - ročnej premlčacej doby. Z dôvodu premlčania uplatneného nároku bola žaloba zamietnutá.

Pre posúdenie, či ust. § 5b zákona č. 250/2007 z. z., účinné od 01. 05. 2014, je možné aplikovať aj na konania začaté na súde pred jeho účinnosťou, je rozhodujúce, či konkrétne ustanovenie má (aj) procesný charakter. Hoci samotné premlčanie má nepochybne hmotnoprávny charakter, procesná povaha citovaného ustanovenia § 5b vyplýva z jeho samotného znenia. Na jeho základe sa súdu (ktorý je možné považovať za orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv) ukladá povinnosť

v súdnom konaní z úradnej povinnosti prihliadať na premlčanie v spotrebiteľských veciach, aj keď sa ho spotrebiteľ nedovolá, teda ide o konkrétny procesný postup súdu v konaní, čo nasvedčuje procesnoprávnemu charakteru ustanovenia. Keďže ide o procesné ustanovenie, v prípade absencie prechodného ustanovenia platí, že súd postupuje podľa právneho stavu, účinného v čase rozhodovania súdu. Časová pôsobnosť noriem civilného procesného práva je vybudovaná na zásade, že procesné normy nadobúdajú túto pôsobnosť dňom svojej účinnosti. Problematiku začatých a neskončených konaní, ako aj účinky vykonaných procesných úkonov riešia prechodné ustanovenia. Platí základné pravidlo, podľa ktorého ak zákon neustanoví inak, platí nový zákon aj v konaniach, ktoré boli začaté pred jeho účinnosťou. Právne účinky už urobených procesných úkonov zostávajú zachované (Mazák J. Základy občianskeho procesného práva. 2. vydanie. Bratislava: IURA EDITION, 2004, s.24). Preto ak v čase rozhodovania súdu vo veci je účinné ustanovenie § 5b citovaného zákona, súd je povinný ho aplikovať, i keď sa súdne konanie začalo skôr, t. j. pred účinnosťou zákona. Záver okresného súdu o procesnom charaktere citovaného ustanovenia § 5b zodpovedá rozhodovacej činnosti súdov (napríklad rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. 11. 2014 sp. zn. 11Co/503/2014).

Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach (na č. I. 26 spisu) súd nepovažoval za platný právny úkon. Vo všeobecnosti platí, že každý právny úkon musí mať náležitosti ustanovené zákonom. Jednou z podmienok platnosti právneho úkonu je aj jeho určitosť (ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). V prípade právneho úkonu, ktorým má byť uznanie záväzku, sa vyžaduje jednoznačné a zrozumiteľné vyjadrenie právneho dôvodu záväzku, ktorý má byť predmetom uznania. Táto požiadavka v prípade listiny, nachádzajúcej na č. I. 26, splnená nebola. Právny dôvod záväzku, ktorý má byť predmetom uznania, je vymedzený neurčito. Z tejto dohody o uznaní vyplýva, že záväzok vznikol na základe zmluvy č. XXXXXXXXX zo dňa 16. 5. 2007 s pôvodným veriteľom N. N.M., a. s.. Pri takejto formulácii právneho dôvodu jednoznačne absentuje vymedzenie, čo bolo predmetom zmluvy (napríklad uvedenie poskytnutie povoleného prečerpania vo výške 10 000,- Sk) nestačí uviesť len číslo zmluvy obzvlášť v situácii, keď číslo zmluvy, ktoré je uvedené v dohode o uznaní, sa nezhoduje s číslom bežného účtu, na ktoré sa povolené prečerpanie vzťahuje. Pokiaľ uvedené číslo bolo priradené k predmetnému záväzku v rámci interného systému žalobcu, táto skutočnosť nemôže byť na ťarchu žalovaného, ktorý nemá žiadnym spôsobom možnosť zistiť, že práve uvedené číslo je priradené a vzťahuje sa na záväzkový vzťah, predmetom ktorého bolo poskytnutie povoleného prečerpania. Z vyššie uvedených dôvodov súd považoval právny úkon (uznanie záväzku) za absolútne neplatný právny úkon z dôvodu jeho neurčitosti. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu súd prihliada z úradnej povinnosti, tzn. nevyžaduje sa, aby sa účastník právneho úkonu jeho neplatnosti dovolával.

Nemožno opomenúť, že od predchádzajúceho rozhodnutia okresného súdu došlo k zmene právneho stavu spočívajúcej v nadobudnutí účinnosti ustanovenia § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z.. Pokiaľ by aj bolo možné prejav vôle žalovanej, uskutočnený na pojednávaní, kvalifikovať ako uznávací prejav, neprichádza do úvahy vyhlásenie rozsudku na základe uznania nároku. Občiansky súdny poriadok nepripúšťa rozsudok pre uznanie vo veciach, v ktorých nie je možné uzavrieť a schváliť zmier. Znamená to, že rozsudkom pre uznanie nie je možné rozhodnúť vo veciach, v ktorých povaha nepripúšťa uzavretie súdneho zmieru a vtedy, ak by rozsudok pre uznanie bol v rozpore s právnymi predpismi. V týchto prípadoch uznanie žalovanej nie je spôsobilým podkladom pre vyhlásenie rozsudku pre uznanie. V prípade vyhlásenia rozsudku, na základe uznania nároku, tento by bol v rozpore s ustanovením § 5b citovaného zákona o ochrane spotrebiteľa, keďže súd je povinný prihliadnúť na premlčanie aj keď sa ho spotrebiteľ, v prejednávanej veci žalovaná, nedovolá, a pohľadávku, ktorá je predmetom konania, uznala.

Súd nevykonal dôkaz navrhnutý žalujúcou stranou, aby bola vyžiadaná správa pôvodného veriteľa za účelom objasnenia skutočnosti zaúčtovania položky zrušenie účtu tak, ako to vyplýva z výpisu z platobnej histórie. Navrhovaný dôkaz, resp. správa s vyžiadaným obsahom, nie je podstatná pre rozhodnutie súdu vo veci s poukazom na vyššie uvedené dôvody, na základe ktorých súd žalobu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 OSP. Žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná v plnom rozsahu, vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, v konaní neúspešnému. Súd jej nepriznal náhradu trov konania, keďže si ju neuplatnila.

Poučenie:

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.